

[Landbrugsministeren.]

Landet, faar en rimelig Pris for det, de skal sælge, medens de, der skal købe, betaler den rimelige Pris for det, de skal købe af det indenlandske Produkt, men faar det, de skal købe fra Udlandet, til den billigst mulige Pris.

Man kunde ogsaa gaa den Vej, men ogsaa den medfører Vanskeligheder, at betale en Afgift af alt det udenlandske Korn og fordele Forskellen mellem Indkøbsprisen og den rimelige Pris, der blev fastlagt her i Landet, mellem samtlige Kornkøbere her i Landet, ligegyldigt hvem det var. Jeg tror dog, det vil være umuligt at fordele dette Beløb til samtlige Brødspisere og til samtlige Heste- og Høsehøldere udenfor Landbruget, ligesom jeg tror, det vil være umuligt at fordele det udelukkende til de Landmænd, som er Kornkøbere.

Jeg tror derfor, man maa gaa den Vej, jeg har valgt i Lovforslaget, at man for det første maa holde Brødkornet helt udenfor. Landbokommissionen har indstillet til Ministeren, at der ikke maa ske nogen Fordyrelse af Brødkornet, men naar man kunde bevare de nuværende Priser for Brødkorn, kunde man godt medtage Brødkornet indenfor de Foranstaltninger, der her skulde træffes. Jeg har i den Tid, der er gaaet, siden jeg modtog Indstillingen, foretaget mange forskellige Undersøgelser og haft mange forskellige Forhandlinger med sagskyndige paa disse Omraader, og vi er i Ministeriet blevet enige om, at det er ganske umuligt at gennemføre en Foranstaltning, der gaar ud paa, at man medtager Brødkornet under Afgiftsbetalingen og alligevel skal kontrolere, at Brødkornet paa alle Omraader ikke forhøjes.

Der er saa mange forskellige Priser paa det Korn, der anvendes til Fremstilling af Brød; det gælder baade Fremstillingen af Rugbrød, men navnlig Fremstillingen af Franskbrød o. lign., Sigtebrød o. s. v.; der er saa mange forskellige Priser, baade Priser, der ligger over det, der i Loven er fastsat som det, vi skulde naa op til, og Priser, der ligger under dette, og der er saa mange forskellige Blandinger af Mel, der anvendes, saa det er umuligt for Ministeriet at kontrolere, at man holder de samme Priser som nu, ogsaa fordi Priserne paa Brød af forskellige Art ude i Landet er vidt forskellige

fra Priserne i København. Jeg tror, det vil være ganske umuligt at fastholde, at man skal kontrolere, at ingen Priser forhøjes, men alligevel medtage Brødkornet under Afgiftsbetalingen.

Under de Forhandlinger, jeg har ført med de forskellige sagskyndige paa dette Omraade, har f. Eks. Bagerne her i København erkendt, at saaledes som Priserne ligger, er der en Mulighed for en Nedsættelse af Brødkornet i København med 4 Ø., hvis man bliver fri for at betale en Afgift af det Korn, der indføres. Det er det sikre, man kan opnaa ved at undtage Brødkornet fra Afgiften; men vil man gaa den anden Vej og tage en Afgift, men opretholde de nuværende Priser, er det usikkert, om man overhovedet faar nogen Penge ind, og det vil efter mit og Ministeriets Skøn ikke være muligt at gennemføre denne Opgave; den vil vise sig at være alt for vanskelig.

For at undgaa at komme til at betale Penge tilbage til de Kornkøbere, som hører under Gruppen Heste- og Høsehøldere udenfor Landbruget — hvilket jeg tror ogsaa vilde være umuligt at faa gennemført rigtigt og forsvarligt til alle Sider — mener jeg, man maa gennemføre Fastsættelsen af Priser, som ligger, om jeg saa maa sige, i Underkanten af det rimelige, saaledes at de, der sælger Korn her i Landet, faar en mindre Pris, end de egentlig burde have, medens de, der køber Korn udenfor Landbruget, kommer til at betale en mindre Pris for indenlandsk Korn end rimeligt, men samtidig kommer til at betale en højere Pris end den, de ellers kunde købe til fra Udlandet. Man faar paa den Maade en Gennemsnitspris for det Korn, der købes, som er nogenlunde forsvarlig for Køberne, og som giver Kornsælgerne her knap nok en rimelig Pris.

Paa den Maade behøver man efter mit Skøn ikke, naar man vil øve Ret til alle Sider, at betale nogen af de Penge, der kommer ind som Afgift, tilbage til Heste- og Høsehøldere udenfor Landbruget, men derefter gaa den Vej at fordele det Beløb, der indkommer, til samtlige Landmænd, baade til Kornsælgerne, som har faaet for lille en Pris for det Korn, de sælger, og til Kornkøberne, som betaler for meget for det, de maa købe fra Udlandet, dog saaledes, at man selvfølgelig først og fremmest